

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 825/2015
08.07.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац, Бранка Станића, Браниславе Апостоловић и Гордане Ајншпилер Поповић, чланова већа, у парници тужиоца В.Д. из В., чији је пуномоћник В.Ж., адвокат из Н.С., против туженог Н. АД Н.С., кога заступа пуномоћник Ј.К., дипломирани правник, ради утврђења, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2297/14 од 29.12.2014. године, у седници одржаној 08.07.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ предлог туженог да се о ревизији изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2297/14 од 29.12.2014. године, одлучује као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2297/14 од 29.12.2014. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П1 79/2014 од 27.05.2014. године, усвојен је тужбени захтев тужиоца, те је утврђена ништавост члана 5. Споразума о престанку радног односа бр. 07-12-1/2/25/2551 од 13.12.2012. године, обавезан је тужени да тужиоцу надокнади трошкове поступка у укупном износу од 67.500,00 динара са законском затезном каматом, почев од дана пресуђења до исплате .

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2297/14 од 29.12.2014. године, одбијена је жалба туженог, те је потврђена првостепена пресуда и одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова одговора на жалбу у износу од 33.000,00 динара.

Против наведене правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права. Предложио је да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, због потребе уједначавања судске праксе, у интересу равноправности грађана и новог тумачења права.

Тужилац је поднео одговор на ревизију.

Одлучујући да ли у конкретном случају има услова да се о изјављеној ревизији одлучује као о изузетно дозвољеној на основу члана 404. ЗПП („Сл. гласник РС“, број 72/2011 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да у овој врсти спора не постоји потреба за уједначавањем судске праксе, нити новим тумачењем права. Побијаном другостепеном одлуком није одступљено од судске праксе, нити постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса, нити је потребно ново тумачење права, јер су побијане одлуке донете у складу са важећом судском праксом у примени правила о ништавости одредаба споразума-уговора.

С обзиром на то да је другостепена одлука против које је изјављена ревизија донета 29.12.2014. године, после ступања на снагу Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, број 55/14 са применом од 31.05.2014. године) почев од када је оцена испуњености услова за дозвољеност ревизије изјављене на основу члана 404. ЗПП, у искључивој ингеренцији овога суда, то је Врховни касациони суд на основу члана 14. и члана 23. цитираних Новела, одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. („Сл. гласник РС“, број 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 23.01.2014. године, а као вредност предмета спора означено је да је то радни спор - непроцењив – 15.000,00 динара. Према природи тражене правне заштите ова парница спада у парнице из радних односа. Међутим, одредбом члана 441. ЗПП прописано је да је ревизија дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа, то ван ових радних спорова, ревизија није дозвољена, осим уколико се тужба односи на новчана потраживања када се примењује општи режим допуштености овог правног лека, а према вредности спора. О захтеву тужиоца по тужби поднетој 23.01.2014. године правноснажно је пресуђено 29.12.2014. године, након ступања на снагу Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 55/14). У конкретном случају тужбени захтев односи се на утврђивање ништавости члана 5. Споразума о престанку радног односа, а као вредност спора наведен је износ од 15.000,00 динара, који не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, што представља меродавну вредност релевантну за оцену права на изјављивање ревизије у смислу новелираног члана 403. став 3. ЗПП, па ревизија туженог није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП одлучено је као у изреци у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Звездана Лутовац,с.р.**